

Po zaplembi druga izdaja.

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 8,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI

DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:
celoletno . . . K 25—
polletno . . . K 12.50
četrtletno . . . K 6.50
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (Inserate) se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 286.

Telefonska številka 65.

Celje, v petek, 16. decembra 1910.

Čekovni račun 48.517.

Leto II.

Zaplenjeno!

Politična kronika.

IZ DRŽAVNEGA ZBORA.

Na Dunaju, 15. dec.

Pri otvoritvi seje izjavi predsednik dr. Pattai, da je šele iz stenografičnega zapiska izvedel za razžaljenje, katero je prizadjal poslanec Malik poslancu Verstovškemu o priliki vprašanja glede prestopka kontumacijskih predpisov ter izjavi, da Verstovšek istim ni podvržen. Kliče za to poslancu Malika k redu. Nato so se vršile volitve v delegacije. (Dopolnilo k današnjemu telefonskemu poročilu.) Za Galicijo so izvoljeni: dr. Biala, Ceglinski, dr. Glombinski, dr. vit. Kozłowski, dr. Petelenz in dr. Tomaszewski. Za namestnike posl. Stojalowski in Evgen Lewicki. Za Nižje Avstrijsko: dr. Ellenbogen, dr. Gessman, Steiner; za namestnika poslanec Rienössel. Za Gornje Avstrijsko: Hauser in dr. Schlegel, za namestnika Lang. Za Moravsko: dr. Bulin, Stanjek, Šramek in bar. Chiari. Za namestnike baron Pražak in Seidel. Za Tirolsko: Delugan in Unterkirchner, za namestnika Grick. Za Predarlško: Frisch, za namestnika dr. Dreksel. Za Istro: dr. Bartoli, za namestnika Spadaro. Za Gorico: Fon, za namestnika Gregorčič. Za Trst: Pittoni, za namestnika Scabar. — Za tem se vrši drugo branje zakona o uporabi dohodkov sirotinskih blagajn. Poročal je o njem posl. dr. Ploj. Predlog je bil po daljši debati in zaključnem govoru posl. dr. Ploja v drugem branju sprejet. Ravno tako je bil sprejet zakon, da se konzulatom podaljša sodnijska oblast. Nato poda domobranski minister Georgi informacije o predvčerajšnjih pretepih vojaških akademikov v Mödlingu z meščani, potem pa se razpravlja o nujnem predlogu poslancu Beera glede znižanja tovornih tarifov za češki remog. Pričakuje se, da jutri zbornica dokonča razpravo o proračunskem provizoriju ter se poda na božične počitnice.

POLITIČNI ZAJUTREKI.

Kakor se je šele sedaj zvedelo, je prirejal odličen poljski poslanec vitez Kozłowski že več časa

politične zajutreke. Že ob pol 9. predpoldan je povabil k sebi poljske, češke in jugoslovanske posilance na čaj, in med tem se je govorilo o političnih zadevah. Za te prireditve se je izvedelo v zbornici šele danes ter se jim pripisujejo tudi dogodki zadnjih dni. Dasi vsebine teh pogovorov do danes javnost še ni zvedela, vendar so ti prijateljski sestanki avstrijskih Slovanov Nemce močno razburili in že danes trobentajo, da se je na teh sestankih spletkarilo zoper nje, da žele Poljaki s sodelovanjem Čehov in Jugoslovancev prevzeti vodstvo zbornice in v tem smislu tudi preustrojiti ministerstvo. Nemci trde, da bodo v prihodnje take prireditve pazno nadzorovali(!).

ZASEDANJE GOSPODSKE ZBORNICE.

Prihodnji teden, v torek in sredo, se skliče gospodska zbornica k zasedanju, da predloge o državnih potrebščinah, katere je sklenila poslanska zbornica, potrdi. Istočasno se snide proračunski odsek gosposke zbornice, da reši trimesečni proračunski provizorij.

DROBNE POLITIČNE NOVICE.

Delovanje državnega zbora po Novem letu. Po Novem letu se zopet sestane avstr. državni zbor 12. januarja ter bo zboroval vzporedno z delegacijami, vendar na ta način, da boste tedensko le dve plenarni seji državnega zbora, 28. in 29. decembra se sestanejo delegacije v Budimpešti. Glavno delegacijsko zasedanje pa prične 15. ali pa šele 20. januarja ter bo trajalo noter do februarja. V drugem januarskem tednu se prično praške češko-nemške upravne konference, od katerih poteka bo odvisna sestava bodoče parlamentarne večine in kakor se zatrjuje tudi sestava bodočega kabineta.

Zborovanje zagrebškega dijaštva za reciprociteto izpitov na zagrebškem vseučilišču. Včeraj popoldne ob 5. uri se je vršil javni shod, ki ga je sklicalo hrvaško dijaštvo v prilog reciprocitete zagrebške univerze. Bilo je navzočega tam jako mnogo občinstva in skoraj 700 dijakov. Posamezni govorniki so ostro kritikovali postopanje avstrijske vlade, ki se upira priznati enakopravnost za grebškega vseučilišča. Drugi govorniki so se pečali z ogrskim poslancem Banffyjem zaradi njegovega govora proti hrvaškim listom. Končno je bila sprejeta rezolucija, v kateri se zahteva takoljšna rešitev reciprocitetnega vprašanja, sicer bo začela cela hrvaška javnost odločen boj za rešitev tega vprašanja.

Aehrenthal odstopi, Berchthold njegov naslednik? Z ozirom na dejstvo da je cesar sprejel včeraj v dolgi avdijenci poslanika v Petrogradu grofa Berchtholda, zatrjuje »Slavisches Tagblatt«, da bo grof Berchthold naslednik zunanjšega min. Aehrenthala.

Štajerske novice.

Občinske volitve v Trbovljah. V Trbovljah so se vršile te dni občinske volitve. Voliti je bilo 30 odbornikov in 15 namestnikov, namreč vsak razred 10 odbornikov in 5 namestnikov. Za volitve je bila, kakor znano, sklenjena kompromisna lista in sicer: 15 naprednjakov, 4 socialisti, 3 klerikalni kandidati in 8 zastopnikov rudnika (Nemcev). Vse stranke so se držale kompromisne liste, le dva mlada napeta kaplančka sta delala zgago in s pomočjo par nerazumnih mož postavila lastne kandidate za tretji in drugi razred. A kljub strašni agitaciji teh dveh klerikalnih petelinčkov in par drugih podrepnikov, so klerikalci doživeli tako blamažo, da so popolnoma pobiti. V tretjem razredu je bilo oddanih 719 glasov. Od teh je dobila kompromisna lista 553—684, klerikalci pa 63 do 120 glasov, nekaj pa jih je bilo raztresenih. V 2. razredu so dobili naprednjaki 110—126, klerikalci pa 17—31 glasov. Volitve so za napredno stranko izpadle zelo častno. Izmed 30 odbornikov je 17 naprednjakov, 4 slovenski socialisti in 8 zastopnikov industrije (Nemcev) ter samo 1 klerikalec. Naprednjaki so torej 2 glasova priborili, klerikalci pa 2 izgubili. Zelo značilno je, da so za klerikalno listo najbolj agitirali veteranci. Dočim so slovenski socialisti šli skupno z naprednjaki v boj, so bili klerikalci zvezani z Nemci in zato so tudi tako sramotno pogoreli. Volitve so se torej v sredo končale in župan te za Slovence velevažne, velike občine Trbovlje ostane napredni Slovenec. Tisti

pa, ki poslušajo hujskarijo iz farovža in kaplanije, dobijo pri drugi priliki še večjo klofuto. Našim somišljenikom v Trbovljah iskrene častitke!

Razmere na deželni meščanski šoli v Celju. Kakor smo svoječasno poročali, se je vpisalo in je bilo sprejetih letošnje leto v I. razred te šole jako mnogo učencev. Zato je učiteljstvo zavoda v prvi konferenci sklenilo zahtevati od dež. odb. uvedbo paralelke. Deželni odbor je to odklonil. V drugi učiteljski konferenci se je vsled tega sklenilo, da se jih več odpusti. Kakor čujemo, jih bo odpuščenih 11, in sicer na podlagi tozadevne odredbe dež. odbora, naj se odpustijo taki, ki bi vsled neznanja nemščine ne mogli pouku slediti, seveda sami Slovenci, vključno temu, da so v splošnem baš slovenski fantje najboljši učenci. To je naravnost nečuvna in drzna krivica, in mi samo svetujemo slovenskim starišem, naj si tega ne pustijo dopasti in naj se odločno protivijo proti temu, da bi se njihove fante odpuščalo iz šole, za katero kot deželno tudi oni plačujejo davke, in sicer samo za to, ker imajo po prvi konferenci morda iz nemščine nekoliko slabše reče. Bi radi videli, ali se bo na tej šoli upoštevalo enakopravnost tako, kakor se jo upošteva pri plačevanju davkov. Sploh čujemo s tega zavoda v novjšem času zopet čudne reči. Tako n. pr. neki učitelj Hözl očividno sovražno nastopa proti tistim slovenskim fantom, ki n. pr. v odmorih nočejo med seboj občevati nemški. Pozivamo ravnatelja, naj napravi red, ker bomo sicer primorani tudi javno zopet več pozornosti posvetiti razmeram na tem zavodu.

Celjska ženska podružnica CM. družbe priredi dne 15. jan. 1911 velik »kmečki ples«, za katerega se vrše že predpriprave v obilnem obsegu, tako da bo gotovo edna izmed najsijajnejših prireditev v tej zimski sezoni. Opozarjamo in prosimo torej sosedna društva, naj se ozirajo na ta dan in naj ne prirede kakšne večje veselice, da bodo tudi naši malčki zadovoljni z lepim čistim dobičkom.

Iz Polzele. Na Štefanovo priredi veselico podružnica CM družbe v korist — božičnici —. Po končanem vsprejemu **koncert** ciganske godbe Pestner, ki je kapelnik naravnost občudovanja vrednih goslačev! Narodni sosed, napiši si vsak pri 26. dnevu meseca decembra: „Grem v ogroženo Polzele!“

Iz Dobrne. Načelnik kr. šolskega sveta kaplan Fr. Schreiner kriči v „Straži“, da je imenovan učiteljem na Dobrni nadučitelj Leopold Čulk s Ptujске gore. Vse neki hoče storiti, da imenovanje prepreči. Mi se ne vtikamo radi v dobroske klerikalne kr. šol. razmere, smemo pa poučiti g. načelnika kaplana Fr. Schreinerja, da je **nemški nacionalc** — ne štajercijanec — **Leopold Čulk (Tschulk)** imenovan **celo nadučiteljem** na Dobrni in ima že **dekret v rokah**. Uspehov kler. kraj. šol. svetov smo vajeni, tudi novoustanovljena „Straža“ si naj vpiše imenovani slučaj med svoje prve uspehe.

Slovensko trg. društvo in Slov. obrtno društvo v Celju še enkrat opozarjata vse prijatelje in člane društev na zabavni večer, kateri se priredi jutri v salonu pri „Belem volu“ in na katerem svira polnoštevilna celjska narodna godba pod osebnim vodstvom kapelnika g. Seiferta.

Pevska vaja ženskega zbora se vrši danes zvečer v mali dvorani celjskega Narodnega doma. Prosimo za točno in polnoštevilno udeležbo.

Samostojen mesar je hotel postati neki Franc Patek iz Novocerkev pri Celju. Vložil je pri tukajšnjem glavarstvu prošnjo za podelitev koncesije in priložil tudi delavsko knjžico. Da bi dokazal triletno službovanje kot pomočnik, je ponaredil delavsko knjžico; goljufivo izkazano je bilo več ko 36 mesečno službovanje. Vsled radiranja v knjžici je glavarstvo prišlo na sled goljufji. Seveda je prošnjo zavrnilo in vložilo proti prošnjiku ovadbo radi goljufije.

Sedemletni ubijalec. Pretečenega tedna sta se v Sevnici stepla 5 letni Martin Kladnik in neki 7 letni fant; Kladnik je dobil od nasprotnika sunek v trebuh. Večer so nastopili znaki zboleženja, močno kašljanje, težko dihanje in velike bolečine v trebuhu; ob 2. po noči je otrok umrl. Vsled te tragične smrti dečkove je sodnija uvedla preiskavo.

Za kadilce. Mnogi strastni kadilci ne vedo, da je med (strd) izborno zdravilo proti nikotinu. Nikotin prihaja potom kadenja v želoce, kjer povzroča razne bolezni, da celo znake zastrupljenja. Čebelarjem, ki imajo navado kaditi tobak pred čebelnjakom, je priporočati, naj poprej popijejo nekaj žličice medu, ker tako oslabe zle učinke nikotina. — Isto se priporoča strastnim kadilcem tembolj, ker med v obče utrjuje telo in mu daje odpornost.

Iz Št. Pavla pri Preboldu. Različni nemški listi napadajo prav grdo našega župana, da je vrgel neko nemško brzojavko, tikajočo se neke osebe, prihajajoče iz krajev, po koleri okuženih, kratkomalo v koš zaradi tega, ker je bila nemška. Je sicer kratkomalo rečeno, nesramno, pošiljati nemško uradno brzojavko slovenskemu županu v slovenskem kraju! To si naj dotični revizijski zdravnik zapomni! Sicer pa župan z ozirom na važnost cele zadeve tega ni storil — a dotične osebe vendar ni mogel najti. Nemški zdravnik dr. Erlacher je brzojavil nemški v Št. Pavel, da pride tje neka žen-ka Goverdisch iz kraja, ki je po koleri okužen. Ni se „a povedalo, kedaj, s katerim vlakom da pride in povrh tega ni v Št. Pavlu nobenih Goverdisch, župan torej ni mogel ve-

leti, kdo bi bila ta ženska. Ali bo zaradi netočnosti in nejasnosti brzojavke stal cele dneve na cesti in na kolodvoru in spraševal vse prihajajoče ženske, ali se pišejo Goverdisch in če so iz Št. Pavla? Kriv torej ni ničesar slovenski, drugače ve ten in v vsakem oziru marljiv naš gosp. župan temveč nemški zdravnik, če se je kaj zamudilo. Toliko resnice v tej zadevi!

Sama zažgala! Pred kratkim je izbruhnil po noči ogenj v hiši zakonskih Jurija in Elizabete Zaveršnik v Mislinjah, ki je v kratkem uničil poslopje do zidu. Zakonska sta poslopje še-le pred kratkim zavarovala pri North-British zavarovalni družbi na Dunaju in sicer za dvakratno svoto resnične vrednosti. Vzrok požara ni znan, sami se, da sta zakonska sama zažgala. Vsled tega se je uvedla proti njima sodnajska preiskava.

Od davkarske službe. Davčni oficijal J. Pihler je iz Radgone prestavljen v Kirchbach; na njegovo mesto pride asistent V. Gala.

Iz Polzele. Naš klic pomoč Polzeli je našel lep odmev. Že danes poročamo z radostjo, da se je nabralo doslej nad 135 K denarja. Darovali so sledeči: g. F. Roblek, drž. posl. K 20, Savinska posojilnica v Žalcu K 40, posojilnica Polzela K 25, posojilnica Celje K 15, gospa Fani pl. Pongratz, Polzela K 20, g. Fr. Strupi, Celje K 5, Zvezna trgovina Celje (v blagu za K 6), Jurca & sinovi, Ptuj K 5, Kolinska tovarna, Ljubljana, v blagu (K 10), g. J. Leber, župnik v p. Polzela K 3, ga. Goričar & Leskovšek, Celje K 2. Vsem darovalcem: Bog plati! Živelci nasledniki in posnemovalci.

Nemško pevsko društvo v Konjicah je imelo 9. tm. občni zbor. Volil se je novi odbor, v katerem paradirajo zopet odlični in pristni Nemci, kakor nam kažejo imena Radič (brivec), Antonič (občinski tajnik), Perklíč (krojač) itd.

Dvorni svetnik dr. Bischoff, profesor na pravni fakulteti graške univerze je obhajal 16. nov. 60 letnico doktorata. Povodom tega se mu je podelil častni doktorat prava.

Iz Podvine pri Ptujju. Umrl je kmet Tomaž Čeh v Podvincih pri Ptujju dne 9. tm. Kot zvest in zaveden narodnjak in vzgleden krisjan je bil rajni splošno spoštovan. Bil je dolgo let občinski predstojnik in kot tak ter kot veleposestnik je volil vedno z nami. Ob veliki vdeležbi znancev in prijateljev smo položili moža dne 12. tm. k večnemu počitku. Ta dan je bil ravno 75. njegov rojstni dan.

Iz duhovniške službe. V stalni pokoj sta stopila: župnik v Limbušu Ant. Kocuvan in župnik v Vuhredu Ježef Černko (ord. 1870), imejitelj častne kolajne za 40 letno zvesto službovanje.

Smrt v studencu. V župnišču pri Sv. Lenartu nad Veliko Nedeljo se nahaja čez 40 m globok studenec, ki je bil že od nekdaj neporaben. Sedanjí župnik se je odločil za snaženje in popravo tega studenca. V spomladi se je začelo z delom, a snaženje se je izvršilo lahkomišelnost in samo deloma, in vključno temu se je postavila sesaljka. — Kmalu se je pokazalo, da se je celo delo ponesrečilo. Župnik je naročil nekemu tamošnjemu spretnemu tesarju Francu Kokotu, studenec preiskati; Dokazalo se je, da je bil isti zelo slabo osnažen. Začelo se je zopet z natančnim snaženjem in postavila se je naprava z zamašnim kolesom. Pri tem je našel omenjeni Franc Kokot, ki je znan od regulacije Savinje in Pesnice, grozno smrt. Kokot je vzel namreč staro rabljeno vrv kljub temu, da mu je bila nova močna vrv na razpolago, se podal v globočino in spodaj napolnil veliki škaf, ki ga je dal vleči navzgor, da bi skušal trdnost vrvi. V visočini kakih 25 m se je vrv naenkrat pretrgala in težek škaf je padel Kokotu na glavo, mu jo razklal, razbil desno pleče, desno roko in desno nogo. Kokot zapušča vdovo in tri nepreskrbljene otroke brez vsakih sredstev.

Novi župani. V Trgovišču pri Veliki Nedelji je izvoljen za župana Jožef Skuhala. — Na Ponikvi ob J. ž. je bil izvoljen za občinskega predstojnika Jurij Zabukošek.

Iz Murščaka. Umrla je 12. dec. najstarejša oseba v župniji Sv. Jurja ob Ščavnici, Ana Lap iz Murščaka. Rojena je bila l. 1817; stara je torej bila 93 let.

Druge slov. dežele.

Zaradi fridolinstva obsojen „čuk“. Včeraj je bil v Gorici obsojen „Orel“ Fr. Kavčič iz Dornberga na Goriškem zaradi „fridolinstva“ na 5 mesecev ječe.

P. n. naročniki!

Ne pozabite poravnati zaostale naročnine že pred prazniki. Prihranite nam neverjetno veliko dela, ako storite že sedaj svojo dolžnost! Pri pošiljateljih napišite vedno številko ovojnice na položnico ali nakaznico.

Upravništvo.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

Iz državnega zbora.

Dunaj, 16. dec. Poslanska zbornica je pričela 2. citanje začasnega proračuna. Po poročilu Steinerwenderjevem je pričel govoriti posl. Zahradnik.

Volitve na Angleškem.

London, 16. dec. Dosedaj je izvoljeni 239 liberalcev, 257 unijonistov, 40 socialistov in 66 redmondistov.

Kolera v Carigradu.

Carigrad, 16. dec. Kolera se zopet močneje širi. Danes je zbolelo 28 in umrlo 19 oseb na koleri.

Bolezen češkega namestnika.

Prag, 16. dec. „Hlas Naroda“ javlja, da se poda češki namestnik grof Coudenhove v Meran. Njegovo stanje se je zboljšalo. Sedaj je došlo v javnost, da je namestnik nedavno tega na povratku s sprehoda na stopnicah omedlel.

Upor v Rio de Janeiru.

Berlin, 16. dec. Po uradnih poročilih iz Rio de Janeira se je že začela preiskava in obravnava proti pomorskemu bataljonu, ki se je uprl na otoku Das Cobras. Sodi vojno sodišče. V mestu vlada popolen mir.

Maršalske konference na Dunaju.

Dunaj, 16. dec. Danes se nadaljujejo in končajo maršalske konference pod predsedstvom cesarjevem na Dunaju.

Podelitev baronstva.

Dunaj, 16. dec. Cesar je podelil dedno ogerško baronijo prvemu sekcijškemu načelniku v ministerstvu za zunanje zadeve Müllerju de Szentgyörgyi.

STAVKA KOT DEMONSTRACIJA PROTI TELESNI KAZNI V RUSKIH ZAPORIH.

Petrograd, 16. dec. Slušateljice ljudske šole v Moskvi in visokih šol v Petrogradu so sklenile tri-dnevno stavko predavanj kot demonstracijo proti telesni kazni v ruskih zaporih.

LOV NA ŽELEZNIŠKE ROPARJE.

Berlin, 16. dec. Iz Varšave poročajo, da se opazili policijski agenti na kolodvoru v Lodzu pet železniških roparjev. Hoteli so jih aretirati, a zločinci so jih obsuli s pravim dežjem krogelj. Ubili so jednega agenta in častnika, jednega orožnika, strojevodja in potnika so pa težko ranili. V splošni zmešnjavi so potem roparji ušli. Zaprli so več sumljivih oseb.

Dnevna kronika.

Grof Bobrinski — avstrijski veleizdajalec. Za znanim neoslavistom in ruskim poslancem, grofom Bobrinskim, je avstrijska vlada izdala tiralico, ker je obtožen zaradi veleizdaje. Grof Bobrinski je imel namreč 20. decembra leta 1908. po ruskem koledarju v Seretu v Bukovini neki govor, v katerem je bičal razmere v Avstriji. Kar naenkrat — po dveh letih — se je avstrijska vlada spomnila na njegov govor in mu podtaknila veleizdajalske tendence. Grof Bobrinski torej ne bo več smel na avstrijska tla.

Književnost.

a Škojka. Drama v 3 dejanjih. Spisal dr. Alojz Kraigher. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Cena broš. K 2.—, eleg. vez. K 3.—. Doslej neznan dramatik je posegel z veliko smelostjo v življenje, v lažjivi morali živeče družbe ter nam predočil grozne prizore, nad katerimi se bodo moralisti zgrazali polni moralnega ogorčenja. — Drama je pisana gotovo ne za oder, ampak za čitajoče in misleče občinstvo. Imenovali bi delo ne dramo, ampak dramatično obdelavo modernih socialnih in filozofskih vprašanj. Če nam bo pripušal prostor, se k svari še povrnemo.

a Naznanilo! Cenjenim tovarišem in tovarišicam naznanjam, da je razpošiljanje in razpečevanje svojih „Beležk iz fizike in kemije“ prevzela „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani, kamor se naj blagovoli nasloviti naročila. Sam pa še razpošiljam „Domovinsko deželo Štajersko“ in „Spominsko knjžico za mladino“.

J. Mešiček, nadučitelj v Sevnici.

Knjige »Slovenske Matice« so izišle. Letošnji dar obega šest knjig: 1. Letopis za l. 1910. 2. Zbornik XII. zvezek. Dr. Bogumil Vošnjak: Ustava in uprava ilirskih dežel. 3. Zabavna knjižnica: Dr. Fr. Detela: Pegam in Lambergar. 4. Knezova knjižica: Ivan Lah, Brambovc. 5. Prevodi iz svetovnih literatur: Julij Zeyer: Jan Marija Plojhar. 6. Dr. Matko Potočnik: Vojvodina Koroška II. zvezek. O knjigah prinesemo podrobno oceno.

LISTEK.

Tast Kondelik in zet Vejvara.

Češki spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

»Imaš prav, Kondelik, ne odide ji. Toda ravno zato! Pepica bo pestovala, da boš vedel, in ti boš ded — tako. Toda niti besedice o tem, razumeš — in sedaj že enkrat molči.«

Mojster je še bolj debelo pogledal kot prvič, toda sedaj radostno presenečen.

»Ali je mogoče?« je željno vprašal.

»Zakaj pa ne bi bilo mogoče«, je odgovorila gospa Kondelikova, ni več pojasnjevala, prišla je nekako brisalko in je odšla iz spalnice.

Medtem je bila Katinka gotova in je začela pomagati gospam iz obleke. Vejvara je moral iti s svojimi rokama v kuhinjo, v spalnici se je umival mojster Kondelik. Teta Katinka je prinašala materi in hčeri iz zadnje sobe navadno obleko. Šla je po poslednji kos, ko je mojster brisal glavo in roke. S čela in glave je izmil barvo, toda roke je imel še medle kakor barvar.

Teta Katinka je bila celi ta čas kakor na trnju. Dobro je videla, v kako zadrego je spravil Beti neznan obisk, in čutila je, da jo Kondelikovo blebetanje muči. Danes torej — je menila, bi bil pravi trenotek, da bi napravila svoje korake, in to takoj, da ne bi Venceljček delal vsled tega čudnega slučaja dovtipov, neprijetnih obema gospema, starejši in mlajši. Ko je šla poslednjič v zadnjo sobo, zaprla je za seboj vrata spalnice, prišla je Kondelika za rano, uprla je svoj pogled v mojstrove oči in je hitro rekla:

»O tej babi, Venceljček, niti besedice več. Ti si dober človek, toda jezik imaš kakor meč in znaš človeka mučiti. Moraš se na Beti ozirati, Venceljček, ne smeš ji delati nobene žalosti v njenem stanu. Pestovala bo, oče boš —«

»Ded, hočeš reči«, je popravil mojster Kondelik. »Vem, Pepica —«

»Da bo Pepica pestovala, to se razume samo ob sebi, Venceljček«, je nadaljevala Katinka. »Ded boš in oče tudi —«

»No, oče bo menda Vejvara!«

»Toda ti tudi, Venceljček, ti tudi! Beti bo tudi povila, razumeš? Ni ti hotela ničesar reči, ker jo je sram, torej ti povem jaz. Ne gledaj me, kakor čuk — da, da, Venceljček — meni se zdi, da bo pri vas prej krst, kakor pri Vejvarovih...«

»Kaj praviš, Katinka!« je rekel mojster tiho. »To je šala...«

»Ne, Venceljček, to je sveta resnica«, je potrdila Katinka resno. »Sedaj veš, kar moraš vedeti, in nikomur ne zini besedice. In na Beti imej ožir, zapomni si. In pred Pepico niti besede! Kakor da ne bi ničesar vedel.«

Katinka je končala, stisnila mojstru roko in je naglo odšla odtod, da se ne bi zdelo, da bi obotavljala nikomur sumljivo.

Mojstru Kondeliku so se povesele roke. Ves začuden je gledal za teto Katinko. Te-le novice ni pričakoval.

XV. Kako je bilo mojstru Kondeliku.

Ostanek usodnega večera je minil mirno. Ko je bilo vsled silnega drgnjenja nesrečno črnilo kolikor toliko izmito — seveda ne tako, da bi se mogli prizadeti plesalci pokazati javnosti — in ko se je Pepica preoblekla v vsakdanjo obleko, v kateri je prišla k mami, sta se pripravljala mlada in teta Katinka na odhod. Posebno Pepica je silila Vejvaro.

»Torej, Fran«, je rekla, »pojdiva, da bova kmalu doma.«

V tem trenotku je prišla iz kuhinje gospa Kondelikova.

»Kam pa gresta sedaj, otroka!« je zaklicala skoro prestrašena. »Doma nimata ničesar — in jaz sem že poslala Katinko po večerjo in po pivo. In ti tudi, Katinka — menda vendar ne boš ušla? To bi lepo napravili! Slecita plašč — Fran, odloži zimsko suknjo, in sedite. Kaj bi doma? Veliko kratkega časa ne bi imela. Takole bomo malo poseleli, povečerjali, pogovorili se, potem pa pojedete vsi, kakor bi se vrnili iz venčka.«

Teta Katinka je bila zadovoljna in je že odprnala plašč, toda Pepica je stala tu s stisnjenimi usti in je gledala Vejvaro. Dobro je vedela, da doma ne bo veselo, toda tu, kakor da ne bi mogla stati. Sama ni vedela, kje bi bila najrajši. Morda v kakem kotičku, popolnoma sama, kjer bi se lahko vnovič jokala in pošteno najokala — žalosti in jezze nad usodnim pokaženim venčkom, katerega se je tako veselila. Ah, sedaj že v Besedi igrajo, po parketih že valovi, parov je vedno več, vsi obrazi gorijo, gledalcem se skoro vrti v glavi — ona ni tam! Videla je vse tako živo pred seboj, in pri tej misli so se ji zatresla ustna in iz oči je zdrknilo dvoje velikih solz.

Gospa Kondelikova je uganila, kaj se godi s hčerjo, hitro je pristopila k njej in kakor da bi z njo odkrito sočustvovala, ji je prigovarjala:

»Pusti že to, Pepica! Vse je zastoj, saj se bomo še odškodovali za to. Venčkov bo še! In kostumni ples. Le sleci plašč, sleci in sedi. Očetu na ljubo — in meni. Pomisli, kako bi sedaj tu sama sedela...«

Da, gospa Kondelikova se je bala ostati sedaj sama s soprogom, bala se je njegovega slabega

razpoloženja, trpkih opazk. Da danes ne pojde vse tako gladko, o tem je bila prepričana. Bilo ji je nekako tesno, ko je pomislila, da bi vsi odšli. S starim bi bilo danes res prav veselo!

In v tem trenotku je prišla gospej pomoč, odkoder se jo je najmanj nadejala. Ko je mojster Kondelik zaslišal, da je hčeri prigovarjala, se je pojavil med vrati spalnice in je rekel:

»Seveda, ljudje, ostanite pri nas! Kaj pa je vse to! Naj vrag vzame oni venček! Bomo pa šli na vse ostale, če bodele hoteli, in sedaj nam mamica tukajle nekaj pripravlja, igrali bomo, ako hočete in tako bomo imeli »bal«. Ne zapuščajte me — sicer jih bom od matere slišal!«

Gospa Kondelikova je debelo pogledala. Rekel je to tako dobrovoljno, skoro proseče, in njegov strah pred materjo je zvenel tako smešno žalostno, da so se vsi zasmejali. Navsezadnje tudi Pepica.

Teta Katinka je dokončala posvetovanje odločno. Pristopila je k Pepici, odpela ji plašč, razvezala trakove na klobuku, vzela oboje in nesla v spanico. Ko je to napravila, se je obrnila h gospej Kondelikovi z vprašanjem:

»Kje pa imaš namizni prt, punca?«

Pobrisala je z brisalko mizo, prišla prt in ga začela zagrinjati.

»Pri moji veri, Katinka ima pamet«, je zaklical mojster potolažen. »Vidi se, da je izkušena teta. — Tako, otroka, in krožnike sem!«

In lotil se je dela, da bi tudi pomagal.

Gospa Kondelikova ni sama sebi verjela. Kaj se je zgodilo s starim? Bala se je, da bo bruhal ogenj in žveplo, in tu je kakor iz masla. Ali se oglašava v njem vest, da je to tako pokazil?

»Kam pa si poslala Katinko?« se je soprog na pol obrnil k njej.

»K mesarju, stari — danes moramo biti zadovoljni s svinjskim mesom. Nimam ničesar doma, ničesar se nisem nadejala...«

»Kaj pa hočemo drugega?« je rekel mojster dobrovoljno. »Kaj ne, Vejvara?«

Čez nekaj časa je bila tu Katinka kakor veter in rodbina je večerjala. Slaba volja se je razpršila in dobra povrnila. Tudi Pepici se je zjasnilo obličje. Razumela je očetovo počenje tako, da si je svest, kaj je zakrivil in da hoče spraviti vse v dobro voljo, razveseliti jih. In kakor se je prej nanj jezila, ji je bilo vendar sedaj zanj žal.

Teta Katinka je bila že davno z vsem zadovoljna, in Vejvari, videč, da se Pepica taja, ni bilo več hudo. Mojster Kondelik je podajal skledo, silil jesti. Podal jo je tudi svoji ženi, toda naravnost v oči je ni mogel pogledati. Da, novica tete Katinke! Kaka moč je bila v teh par besedah! Kako ga je razorožila! V kako čudne zadrege je padel!

Mojster Kondelik je želel, da bi sedel tako do jutra, da bi dočakal belega dne v družbi vseh teh ljudi. Kadarkoli mu je prišlo na misel, da bosta čez dve uri, čez eno uro že sama z ženo, mu je postalo nekako tesno. Sam ni vedel, kaj je to; bolje povedano, ni hotel pripoznati, da se v njem nekaj oglašava. In vendar ni mogel dvomiti, da pika počasi v njem ostrina nekakega očitjanja.

Čeprav je zadrževal mladi zakonski par in teto Katinko, vendar je nastala slednjič ločitev. Zmenili so se še, da se bodo jutri vsi sešli tu pri obedu; gospa Kondelikova je pripravljala nekaj boljšega, nego je bila današnja večerja. In kmalu po obedu pojdejo na sprehod. Ako ne bo Venceljček spal, je pripomnila teta Katinka.

»Spal?« se je branil mojster. »Kaj moram spati? Ne mislite si, da se ne znam enkrat tega odgovoriti. Šli bomo kam — in zelo daleč.«

Mladi par je šel naprej, teta Katinka se je nalašč še malo obirala. In ko sta se slednjič poslovili z gospo Kondelikovo, ki jo je spremila do stopnjic, se je sklonila k nji in ji je zašepetala na uho:

»Venceljček že ve, Beti, sem mu že povedala.«

»Kaj si mu povedala?« je vprašala gospa.

»Da naj pripravi zibelko«, je šepetala Katinka.

»Jezus, Marija, Katinka! Danes?«

»No, kako dolgo pa naj bi še to trajalo?«

Padel je poslednji poljub in teta Katinka je hitela po stopnjicah za Vejvarovimi.

Gospa Kondelikova je stala nekaj časa kakor prikovana. Moj Bog, moj Bog, kaj je Katinka napravila. In sedaj naj se vrne v sobo! Čemu ni Katinka počakala do jutri in če je že to napravila, zakaj ji je povedala! Gospa Kondelikova bi bila zadovoljno legla in ne bi ničesar slutila. In kaj sedaj? Nič drugega ni preostajalo kot vrniti se. Zeblo jo je. Skoro šklepetala je z zobmi, ko je vstopila v sobo.

»Toda mati, mati«, jo je nalahno posvaril gospod Kondelik, »to imaš od tega spremljevanja. — Saj se boste jutri že pomenile!«

Gospa ni vedela sama, ali jo stresa resničen mrz ali je to posledica Katinkinih besed. Preje to, preje. Rada bi bila pogledala moža, kako se drži, toda sedaj zopet ni mogla dvigniti k njemu oči.

Drugače je še pospravljala po odhodu gostov, da ne bi bilo zjutraj toliko dela, toda danes se ji ni ljubilo to šaranje. In ko je dobila Katinko v sobi, ki je imela opraviti s pospravljanjem, ji je rekla: »Samo krožnike odnesite, Katinka, in kozarce. Kar je ostalo, pustimo za jutri zjutraj — pozno je že, pojdemo spati... Jutri je tudi en dan.«

Samo da bi bila že na postelji, samo da bi bila že tema. Samo za boga svetega — da ne bi padla kaka beseda, s katero bi se začel nepoklican govor, pojasnilo.

Gospa Kondelikova je bila sedaj zelo občutljiva in trudila se je boječje ogniti se vsem razlagam. Jutri, pojutrašnjem — naj bo, samo sedaj ne.

Kako lahko bi bila mirna, ako bi bila slutila, da tudi njen soprog ravna previdno, da se ne bi nikjer zadel, kako se varuje, da se ne bi ujel z njenim pogledom in kako želi, da bi mogel že ugasniti svetiljko. Potem pa pokrije oba črna tema in trdi spanec razprši vse zadrege, dokonča to čudno skrivalnico.

Toda s tem spancec se je mojster Kondelik zmotil. Tema se je sicer razprostrela po spalnici, toda njegove oči se niso zaprle. Nasprotno, sedaj so se razigrale vse žilice, o katerih mojster Kondelik še sanjal ni. Ni se spominjal, da bi se mu kedaj v življenju v prsih menjavalo toliko čutov, kakor v tem trenotku, da bi se po njegovi glavi podilo toliko misli. Šele sedaj, ko je po poslednjem pozdravu za lahko noč vse okoli njega utihnilo, ko je bil prepuščen samemu sebi, se je zgrnila nadenj nepričakovana tetina novica z vso težo svojega pomena. In po glavi se mu je podila mešanica neizrečeno pomešanih in že v začetku čudnih čutov, in ne moremo povedati, da bi bili veseli previadali. Takoj ko mu je teta zaupala ne sluteno tajnost gospe Kondelikove, je prevzel mojstra skoro strah. Stresel je sicer raz sebe ta prvi čut, ki je bil tudi raztresen med besedami celega večera, da, v nekem kotu mojstrove notranjosti je vzklikla nada, da je morda vse le šala, pomota, da se vse na kak način pojasni. Toda pozneje se je spomnil na nekatere soprogine izjave, spomnil se je na njen večkratni molk, in tudi prigodba z vlitim angeljem mu je prišla na misel, in mojster je prepričeval samega sebe bolj in bolj, da se tu ne more nič sklepati na resnične dogodke.

Dihanje gospe Kondelikove, ki je bilo v začetku, ko je legla, komaj slišno, se je spremenilo počasi v globokejšo, pravinejšo dihanje, dihanje spečega človeka. No, sedaj je bil mojster popolnoma sam, in zdelo se mu je, kakor bi ga pustili kje v puščavi. Tema v spalnici se je razprostrela v neskončnost, stene so se razdružile, okoli gospoda Kondelika se je širil velikanski prostor in od vseh strani so se zgrinjale nadenj nove in nove misli. Mojster Kondelik je bil tudi v svojih mislih trepek, toda sedaj ni mogel najti samega sebe. Prevzela ga je skoro nekaka tesnoba, mučna otožnost. Spomnil se je na Katinkine besede, oglašale so se zopet nekje iz teme, kakor bi slišal: Pestoval boš, oče boš... Mojster Kondelik se je začel potiti, odgrnil je pernico, ki jo je imel prikrito do brade, misleč, da bo tako lažje zaspal. Oče! Ah, ko bi mu prinesli to novico pred leti, ko je imela Pepica dve leti, pet let in magari deset let. Kako bi se tedaj razveselil. Toda sedaj! V to tiho udobno življenje pade otroški jok in vse one neštevilne skrbi, strah, raztreseni dnevi in nemirne noči! Izgubljeno je mirno spanje od večera do jutra... Pride sem kaka tuja, sitna ženska, ki bo hotela imeti prvo besedo v hiši, ki se bo zoperno smejala, bo čudno in neukusno govorila in se šalila, namigavala in pikala — mojster se je spomnil sedaj na večerni obisk. Ah, da, to ni bil samo slučaj, kakor so vsi menili, to je bila prerokba. — Mojster se je ustavil za trenotek in je premišljal, jo je zagledal, skoro mrz ga je spreletel po hrbtu. Tedaj še ni slutil, da sega po njem neka višja moč — o Bog, kako hitro potem je sledilo tetino odkritje! Takoj, ko je nepoklicana babica zginila. Mojster se je ustavil za trenotek in je premišljal, če bi se bilo zgodilo, kar se je zgodilo, ko bi si ona žena po nerodnosti zlomila na stopnjicah tilnik in ne bi prišla v drugo nadstropje.

Po teh mislih, popolnoma sebičnih, katerim bi sicer podlegel skoro vsak mož v njegovem položaju, so nastali važnejši pomisleki.

Sedaj! se je oglasilo v mojstru. Ko mu je že petdeset let! Ko ima skoro celo življenje za seboj in gre počasi doli. Ali ni v tem malo brezčutnosti in hudobnosti usode? Kako dolgo bo trpelo, predno izgine bodočemu prirastku mladost? Koliko dolgih let, predno bo mogel on — gospod Kondelik — zapreti za vselej oči, zadovoljen, da je tudi to drugo dete preskrbljeno? Ali zadostuje dvajset? Ali doživi on sedemdeset let? Mojstru Kondeliku je prišel sedaj na misel njegov stari strah, ki mu je grozil: da bi ga lahko zadela kap. In potem bi moral zapustiti to vdovo in siroto...

Misli gospoda Kondelika so sedaj preskočile.

Dosedaj ni videl v celi tej prigodbi nobenega drugega nego sebe, toda ko je pomislil na vdovo, mu je stopila naglo pred oči njegova žena. Da, gospa Kondelikova! Pojavila se mu je naenkrat v tem roju misli, z ostrim, karajočim izrazom na obrazu. Kondelik, Kondelik, kaj sem dočakala!

Res, saj tudi Beti čaka zelo težka skušnjava. V mojstru je zastala sapa. Naenkrat se mu je zazdelo, da je on kriv. In kako mu je prizanašala! Nič mu ni povedala. Gospod Kondelik ni mogel tako dobro razumeti, kaj se je v nji godilo od prvega trenotka, ko je začutila, da je mati, toda slutiti je le, da je imela težke, grenke trenotke, medtem ko je sam hodil okoli nje brezskrbno, ko se je smejal in delal dovtype. Sedaj se je stegnil na postelji, da se je s prsti pri vznožju in zglavju dotikal obeh posteljnih stranic. Ali sem jo v tem času tudi kaj razžalil? mu je prišlo na misel. — Ne, se je takoj opravičeval sam, saj ve, kakšen sem, in ne gleda na vsako besedo, ki jo izrečem. Moj Bog, ko bi bil slutil, da postane mamica...

In ko je izrekel v duhu to besedo, se mu je naglo razlila v prsih neznost, katere že davno ni čutil. Mamica!

Vidi jo že, kako hodi po sobi, boža drobnega črvička, da bi rajše spal in ne budil ata. Šepeta mu na ušesce, pokriva mu čelo z lahnimi poljubi in šepeta njegovo ime: Spi, Vašek, spi...

Kako je prišlo to, da se je mojster spomnil na Vaška?

To je bila samo najsrčnejša želja mojstra Kondelika, ki se je bliščala v vsej tej zmesi misli, ki so se mu podile po glavi. Ali more biti to kdo drug nego Vašek — mali Vaša Kondelik! Hčer ima, po sinu je vedno hrepenel in ni pričakal — no, morda vzcvete ta pozni popok, da bi bila izpolnjena njegova nekdanja želja, kateri se je bil že za vselej odrekel. Betka jo izpolni, Betka prinese Vašo. Fant bo — je klicalo mojstru Kondeliku — fantek! Edino to je prav, da bodeta imela fantka. Komu pa naj bi prepustil obrt, ako ne bi prišel fantek!

V Štefanskem zvoniku je bila ura dve po polnoči. Mojster je poslušal, kako njegova žena pravilno in globoko diha. Spi. Le spi, mamica, si je mislil Kondelik, kaj zato, če jaz ne spim. In sedaj so ga tako zbudile neuljudne besede, ki jih je izrekel pri oni nesrečni prigrizbi s črnim. Ko bi mu bila teta Katinka prej povedala — bi bil molčal, niti besedice ne bi zinil. Res, pozabil je na ta nesrečni tintnik!

V tem trenutku, ko je vedel za tajnost svoje žene, jo je imel tako rad in tako ji je bil hvaležen za tega bodočega »malega Vašo«, da je moral to nekako izjaviti. Nalahno je vstal, šel po prstih okrog postelje — vodnik mu je bilo dihanje speče gospe — sklonil se je nad njo previdno in ji je pritisnil na ustna poljub.

Gospa Kondelikova se je zbudila in ker je čutila v svoji bližini nekaj, je vprašala:

»Kaj pa hočeš, stari? Ali kaj iščeš?«

»Ne, ničesar ne iščem, Beti«, je odgovoril mojster šepetaje, »samo pogledal sem — če si prikrita — toplota se je razgubila — dela se hladno. Spi, mamica, spi...«

In jo je pogladil po obrazu.

Sedaj je gospa Kondelikova uganila, kaj jo je prebudilo. Hitro je stegnila obe roki, objela je mojstra okoli vratu, pritisnila ga k sebi in glas se ji je zatresel, ko je zaklicala:

»Stari!«

Vse je bilo v tej edini besedi. Potrditev Katinke novice, lastno priznanje, nežno očitane soprogu in obenem opravičba.

»Le spi, mamica, spi«, je prigovarjal mojster, sklanjal se je nad ženo in jo je poljubljal. »Dve je ura.«

Lažje se sili k spanju nego se zaspiti. Sedaj ni bilo zopet gospej Kondelikovi do spanca. Roke njene so padle z vratu gospoda Kondelika, toda takoj so prišle njegovo desnico in jo iskreno stisnile.

»Vidiš, stari, imava novo skrb — tega nisva pričakovala...«

»I, molči mamica«, je odgovoril mojster nežno, »kdo pa nima skrbi! Veselje bova imela, veselje!«

Bilo je samo posledica črne teme, da ni gospa Kondelikova odmaknila roke, ki jo je mojster dvignil k ustnicam in poljubil. Potem je pokrtil ženo s pernico do brade, potisnil ji je pod rame, zašepetal je »lahko noč« in je odšel tiho k svoji postelji.

Dolgo časa ni zaspala gospa vsled blagega razburjenja in veselja, da se je tako lepo končal večer, ki se je tako nesrečno začel. S soprogom je torej stvar urejena — ostaja še hči.

XVI. »Stara prijateljica.«

Mojster Kondelik se je prebudil za jasnega dne, tem jasnejšega, ker je ponoči zapadel nov sneg, ki se je svetil na strehah v svoji čisti beli barvi. Mojster je spoznal, kako trdno, izborno je spal do tega trenutka. V peči je veselo prasketal ogenj, v spalnici je bilo že precej toplo. Gotovo je bila veliko prej vstala gospa Kondelikova in je zakurila, da bi se gospod soprog zbudil na toplem. In vse njeno smukanje ga ni zdramilo. Ko je sedaj gospo opozorilo njegovo kratko kašljanje, je prihitela v spalnico, vzela vrč z vodo, ki je stal pri peči in jo je vtila v umivalnik.

»Tako stari, tu imaš mlačno vodo, da boš bolje izmil ono nesrečno barvo! In zajutrek bo takoj.« Ozrla se je mimogrede po spalnici in je zopet izginila.

Pojav gospe Kondelikove in njene besede so spomnile mojstra, kaj se je včeraj pripetilo in kaj je sledilo. Bil je vesel, da ni ostala v spalnici. Spomnil se je na vse, in počutil se je v nekaki čudni zadregi. Umil se je, drgnil pošteno roke in čelo, napravil se počasi, samo da bi kar najmanj prišel z ženo skupaj, toda slednjič je vendarle moral biti gotov in iti v obednico. Gospa Kondelikova je prinesla kavo, izbrala žemljice, da bi dobil mož najlepše, postavila je vse na mizo in je hitela v kuhinjo.

(Dalje sledi.)

Izkaz posredovalnice Slovenskega trgoveškega društva v Celju.

Sprejmejo se: kontoristi 3, potnik 1, poslovodja 1, pomočnik mešanestroke 6, pomočnik železninske stroke —, pomočnik manufakturne stroke 1, pomočnik špecerijske stroke 1, modne in galanterijske stroke 1, blagajničarke —, prodajalke 3.

Službe iščejo: knjigovodja —, kontornist —, pomočniki mešane stroke 4, pomočnik železninske stroke —, pomočnika manufakturne stroke 2, pomočnika špecerijske stroke 2, pomočnik modne in galanterijske stroke —, kontoristinja 1, blagajničarki 2, prodajalka 1.

Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Rojaki, spominjajte se prepotrebnega Sokolskega doma v Brežicah.

Narodni gospodar.

a Žetva na Hrvaškem in v Slavoniji. Hrvaški statistični urad je obelodanil osmo izvestje o vspehu žetve belih, ozimnih in jarih žitnih vrst leta 1910 vzporedno s sličnim vspehom pretečenega leta. V ličko-krbavski županiji je bilo tega leta za 33.453 q pšenice, 11.326 q rži in 65.713 q ječmena več kakor lani. V modruško-reški županiji je bilo za 54.628 q pšenice, 8978 q rži in 13.162 q ječmena več l. 1910 kakor l. 1909. V županiji zagrebški je bilo 88.976 q več pšenice, a 3036 q manj rži in 6302 q več ječmena kot lani. V varaždinski županiji je bilo 11.790 q pšenice in 13.590 q rži več in 120 q ječmena manje tega leta manje kakor lani. V belovarsko-krizevski županiji je bilo 481 q pšenice, 18.596 q rži in 3543 q ječmena več letos kakor lani. Najrodovitejše so županije: V županiji požeški je bilo

letos za 86.748 q pšenice, 3754 q rži in 6885 q ječmena več kakor lani. Virovitička županija izkazuje pridelka pšenice za 130.074 q več, a rži za 5041 q in ječmena za 4069 q manje kakor lani. V sremski županiji je znašal letošnji pridelek pšenice za 91.267 q pšenice in rži za 6838 q več, a ječmena za 17.837 q manje ko lani. Po teh podatkih se izkazuje letošnjega pridelka na Hrvaškem in v Slavoniji za 497.397 q pšenice, za 5005 q rži in 73.579 q ječmena več kakor pretečenega leta. Pšenica je obrodila tega leta gotovo za pol milijona meterskih stotov več kakor lani.

Društvene vesti.

v Ciril-Methodova podružnica v Ribnici na Pohorju priredi 22. prosinca 1911. veselico v prid naši šolski družbi. Spored se objavi pravočasno. Sosedna društva se prosijo, da se blagovolijo ozirati na našo prireditel. Odbor.

Iz sodne dvorane.

v Pretep s smrtnim izdom. (Celje, 13. dec.) 6. jun. t. l. so šli Viktor in Friderik Kubeš in Anton Brili z očetom Jožefom iz Pauličeve gostilne v Presladolu, okraj Sevnica, precej vinjeni domov. Med potjo je prišlo do prepira med Viktorjem Friderikom Kubešom na eni strani in Antonom Brilijem na drugi strani radi neskljenjene kupne pogodbe. Iz prepira je nastal pretep, vsled katerega je Brili bil zelo poškodovan. Brezzavestnega so prepeljali v bolnišnico v Krškem; čez nekaj dni je zapustil bolnišnico in šel delat kljub trajnim bolečinam v trboveljskerudokope. Ker mu je postalo zopet slabo, so ga 7. jul. morali poslati zopet v bolnišnico; 14. julija so ga prepeljali v ljubljansko deželno bolnico, kjer je že drugega dne umrl. Obdukcija je pokazala, da je smrt v zvezi s poškodovanjem dne 6. jun. Okrožno sodišče je radi tega obsodilo Viktorja Kubeša v 6 mesečni, Friderika Kubeša pa v 4 mesečni zapor.

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazovanje stroja pri

Zvezni trgovini

V Celju.

Pisalni stroj z vidno pisavo:
L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na kroglah pri vozu, tečaj na kroglah pri izseku, tečaj na kroglah pri tipkinem dvigalu. 266 — 41

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve. Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

Leto 1911

Ilustrovani narodni koledar

letnik XXII. izide v kratkem.

Slavna društva, knjižnice in čitalnice, kakor tudi privatnike opozarjamo, da ga naroče pravočasno.

Zvezna tiskarna v Celju.

Leto 1911

Za božič in novo leto

priporoča trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem

Goričar & Leskovšek, Celje.

Svileni, barvani in krep papir v vseh barvah, podobice za jaslice, narajene jaslice, zlato peno, barvo za mah, perje za cvečice, žico itd. itd.

Dopisnice za božič in novo leto

v največji izbiri po najnižjih cenah. — Okraski za božično drevo in umeine cvečice. — Kasete, albumi za poezije, silke itd. v veliki izbiri.

177 88-83